

REDACTIA

Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Anul Austro-Ungaria:

pe 1 an fl. 10; pe 1/2

pe 5; pe 1/4 de an

pe 150; pe 1 lună fl. 1.

Săptămânal pe

an fl. 2.—

Anul România și străinătate:

pe an 40 franci.

Prescripțiile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

pe 1 fir garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrieri nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Fábán-Szathmári-Végh!

Mari și puternici erați Ilustrissime
Magnificilor — și eată că deodată
slăbănogi și stîrpituri vî des-
văși înaintea noastră.

Creaturi simple ale clicelor dela
putere fiind, pe umerii „Bruderilor“
și ai ființelor mai mici create de Voi
văți ridicat. Din figuri neînsemnate,
lipsite de ori-ce talent și de capaci-
tatea recerută la posturile onorifice
Vi-s'au dat, la rolul de conducători
și administrației politice și financiare
din comitatul Aradului v'ăți avântat.

Primul dintre Voi, comitele-suprem,
din un biet jude de tribunal, numai
pe temelul meritelor de traducător
și scriitor al tata-seu a ajuns la postul
de comite. Toată lumea o știe, că
mintea „fölszpanéasca“ nu și-o poartă
la ceafa sa proprie, ci în cea a neam-
ului-renegat *Nachtnebel* numit „Mun-
di-băsi“ al comitatului. Toți știau
că acest comite nici tărie, nici pri-
cepere n'are de a sta pe picioarele
proprii, ci este un „*pictus masculus*“
al clicii Bohus-Solyosiane, care
dominează comitatul. Singurul teren
la care se pricepe și Domnia Sa, este
vîntul, și știe ori-și-cine că a fi
în *padure* și stăpîn peste *s'eb-*
lăni nu e lucru greu.

Aldoilea, fiul notarului din Pancota,
pingetor de servil în sus, dar' eu
sunt mai brutal și necruțător în jos.
Aveai diligența drept recomandatie.
Dar' ce preț poate avea diligența
simplă fără priceperea recerută de
chibzarea oficiului. Prin diligența
ți-ai putut elupta renumele de pro-
notar de model, dar' protonotarul
poate deveni vicecomite cel mai in-
capabil, chiar cazul Măriei Tale îl
ilustrează mai plastic.

Înzădar ai fost însărcinat cu con-
ducerea supremă și cu supraveghierea
merezului administrației întregi din
comitat. Scurt de vedere fiind, nu
ai știut ridica la un nivel mai în-
alt, din care să ai perspectivă peste
ce se petrec, ci ai rămas adăncit
în corectarea ortografică a încercărilor
esteticale ale copilandrilor primiți pe
la Măria Ta de subnotari comita-
tensi. Cu acestia și-ai pierdut vremea
întrindu-i, când să înceapă zicerile
pe concepte cu „*tekintettel*“ și când
„*mintán*“ ori „*minthogy*“. Firește
nu ai timp de a controla profund și
de a anunța faptele juzilor și no-
tarilor comunali, fărădelegile am-
bulatoriilor subalterni din pro-
vincie și în special manipularea
dosarelor, în cari se păstrează
milioane de florini, nu și-a
rămas. Zic, protonotar bun ai fost,
dar' ca vice-comite ești ridiculos de
incapabil. Și toată lumea de bine o
știe aceasta, cu atât mai virtuos,
pe căreia prin *isprăvile-ți deschiolate*
la cu Români, prin informațiile ce
ai luat dela ascendenții și lateralii
ambulatori tot mai mult ai tradat totala
credințarea a Măriei Tale de a ocupa
postul de vicecomite al comitatului.

Și dacă numai puținel mai deștept
și luminat ai fi, singur trebuia să o
știi și să o simțești asta, și să cauți
să părăsi cu grabă postul acela pe
care îl carichezi.

Vezi, nepriceputule de Măria Ta,
unde am ajuns. Lipsesc peste un pă-
trar de milion florini din cassa orfa-
nala. Ear' §-ul 68 al art. de lege
XXI din anul 1886 sub litera qu.)
dispune următoarele:

„Se impune, cu în fiecare lună cel puțin
odată să scontezi fără înștiințare prealabilă
cu cea mai mare scrupulositate cassele comi-
tatense (cassa principală și cea orfanală)“.

Te întrebam, Măria Ta, implini-
tu-ți-ai acest obligăment legal ori
ba?

Poate n'ai avut timp fizic? N'ai
avut poate din cauza că trebuia să
îndreptezi erori ortografice și stilistice
din conceptele subnotarilor! Dar' nu
ți-ai dat seama nepriceput Măria Ta,
că din strecurarea acelor erori în e-
sibite nime daună n'avea, la îndrep-
tări ortografice legea pozitivă nu te
obligă — până ce din întrelăsarea
scontrării *daună avem* și la scontrare
minuțioasă odată pe lună prin lege
obligat ai fost?!

Îți mai trebuie doar' argumente
spre a pricepe cât de nepriceput și
incă ceva ești, Măria Ta?

Cu ce față voești să pășești în
fața congregațiunii fără a abziece ori
a te lăsa suspendat din oficiu pentru
omisiunea gravă și neapținutimea în
oficiu?

Pe sërmanul președinte al sedrii
orfanale și pe nefericitul de contro-
lor i-ai suspendat dela oficiu, Măria
Ta, deși omisiunea lor este cu mult
mai justificaveră. Ei adevă cu drept
au putut presupune, că în cassa wert-
heimiană, dela care dintre 3 chei 2
erau la dîșii, fără intervenția lor
nime n'a putut intra. Măria Ta însă
n'aveai să întrebi fost-a cassa aceea
deschisă cândva din partea lor ori
ba, ci trebuia să-ți implinești dato-
rința, să scontezi minuțios cassa în
fiecare lună cel puțin odată!

Nu căuta deci Măria Ta să arunci
pe alții de jertfă întru liniștirea opi-
niei publice revoltate, ci trage-ți conse-
cuențele triste și pentru persoana Mă-
riei Tale. — Nu Te ascunde la spa-
tele prietinelor și protectorilor, ci zi-le
să Te suspendă și pe Măria Ta dela
oficiu, căci *d-ta ești rēul de capetenie*.

Așa trebuia și va trebui să faci
Magnifice, pentru-că nouă încredere
față de demersul cercetării ordinate
în meritul defraudărilor, cu sila nu
o să ne poți impune până-ce rămăi
în oficiu.

Ori doară crezi că ceata creaturi-
lor Te va mântui din impas?

O să Te înșeli Magnifice! Simțesc
acei indivizi din instinct că soarele
Măriei Tale și al Ilustrisimului mare
vănător a apus și mănă-poimane va
trebul să ve luai catrafusele. — Ai
exemple destul de instructive din pă-
șaniile Ormoșștilor și ale lui *Deschan*
Achil din Timiș; naia ce se scufundă
o părăsesc șoarecii. Du-te deci
până-ce poți merge între „escla-
mări“ de „compătimitire“ și nu
aștepta până ce Te vor ridica din
post cu sila între strigătele huidui-
toare chiar ale creaturilor Măriei
Tale, cari în momentul ce vor ob-
serva resărirea soarelui nou, până'n
unul Te vor părăsi. Du-te și du cu

Măria Ta învețătura, că Români, că-
rora atât de mult ai voit a le strica,
nobili la suflet cum sunt totdeauna față
de contrariul ajuns în necaz, singuri
Te vor mai ști compătimiti.

Să trecem acum la al treilea, la
Végh „*fieertatul*“ director al bunurilor
erariale, despre care atât prin fa-
siunea lui Bács cât și prin mărturi-
sirea oficiantului Abafy s'a constatat,
că încă la începutul defraudării a
știut despre Bács, că este un dela-
pidator criminal și totuși l'a suferit
și mai departe în oficiu, ca să mai ducă
peste cele 3000 fl. alte 92.000 fl. din
banii publici.

Pe averea acestui șef de oficiu era
pus sequestru întru restituirea banilor
defraudați din nebăgarea sa de seamă.
Și eată, că chiar acum, când se con-
stată mai mult decât se presupunea
despre dînsul, averea lui scapă de
sub sequestru, ca dauna să rămână
singur în căreia contribuenților! Eată
sistem la perfecție!

Ascunderea aceasta a păcatelor a
devenit cutezantă până la obrăznicie.
*Este cineva, care grijește, ca presa co-
ruptibilă să nu refereze fidel despre ase-
menea descoperiri senzațional de înspă-
mîntătoare, cum este și cea cuprinsă*
în fasiunea sub jurăment a martoru-
lui Abafy Gyula. — Cine-s acei com-
plici? Ilustrissime, Magnifice, căutați
după ei, căci datorința aveți a ur-
mări corupțiunea până la extrem, ori
de nu — duce-ți-Ve din fruntea co-
mitatului și lăsați, ca alții să verse
lumină asupra complotului de corupțiune,
care a penetrat până la mēduvă în-
treaga viață publică din comitat.

Ori nu voți să înțelegeți nici acum,
că am ajuns la sfîrșitul erei nefericite
Fábán—Szathmári?

„Fábán—Szathmári—vég!“

Un membru al
Congregației Comitatense.

Tariful vamal-autonom. Ieri, 20 Iulie,
și-a sfîrșit conferențele ancheta cea con-
vocată pe ziua de 14 c., de către ministrul
de comerț *Daniel* spre a chibzui și a-și
spune cuvântul asupra proiectului unui
tarif autonom vamal, elaborat de *Bánffy*
etCo. pentru pretinsa și mascata eventuali-
tate, că n'ar succeda a încheia renoirea
pactului vamal cu Austria ear Ungaria, chipu
ar ajunge a înființa vama de sine stătătoare.

Ancheta era compusă din vre-o 200
membri, reprezentanți ai diferitelor cercuri
și interese ale țerii, în primul rînd ai cel-
lor 2 mai importante: agrarii și industriașii,
ale căror interese stau întru cătva în con-
trazicere unul cu altul; pe urmă: din re-
prezentanți ai societăților și corporiilor cons-
tituite, funcționari înalți etc.

Din întregă chibzuiala de 6 zile a eșit
la iveală ceea-ce ziserăm înaintea întrunirii
ei, în articolul nostru despre „*Vama de*
sine stătătoare“, taxând întreaga afacere
cu tarif autonom vamal cu tot drept o
simplă apucătură *Bánffy*-ană, pusă la cale
a arunca praf în ochii atât ai Austrieilor
(cari însă imediat au pătruns viclenia naivă
a lui) cât și mai ales ai țerii ungurești și
naivilor ei înșilor.

Ne vom mai ocupa cu isprava anchetei
precum și despre adevăratul rost al între-
gei aruncături de praf în ochi.

§. 14 în Austria. Cel mai nou număr
al foaiei oficiale din Viena „*Wiener Zeitung*“
publică printre alte ordonanțe împărătești
de mai puțină importanță scoase pe basa
§. 14 al Constituției cisleitane și una da-
tată din 7 Iulie în Ischl, prin care guvernul
este imputernicit de a îngrîși să se iee un
împrumut de 11 milioane florini pe seama
ocărmuirii din *Bosnia—Herțegovina*, și de
stîns în decurs de 60 ani. Bani: acestia să
se întrebuinteze la construirea căii ferate
cu spaț îngust între șine, mergend dela
Gubela (în *Bocca di Cattaro*), trecend prin
Trebinie și sfîrșindu-se în *Gravosa* (lângă
Ragusa) în *Dalmația*.

Acest drum de fer e pur strategic și va
înlocuia între ele mai multe linii de pe
teritoriul ocupat.

Panama cea mare din Arad.

O botezăm astfel față de defraudarea în-
tēplată la oficiul de dare prin compania
Bács—Scheinberger, căreia îi vom zice Pa-
nama cea mică, căci acolo e vorba numai (!)
de 95.000 fl. Eroul *Krivány* s'a înălțat în
escrocherii cu mult peste complicită pamei
mici și aceasta nu numai prin suma cea
defraudată, ci prin iscusința rafinată de a
fura zece ani neîntrerupt, prin obrăznicia
colosală, de a-și cumpăra case pe toate
stradele orașului, case din bani furați, a le
înlocui cu un lux orbitor și a trăi în ele
cu desfrenare de pașă

Panama cea mare câștigă însă în im-
portanță și prin faptul mai nou al suspen-
dării celor trei funcționari, cari mai puțin
pot fi făcuți responsabili pentru escrocheria
cea mare. Intre acești funcționari suspen-
dați sunt doi Români, cei mai onorabili
funcționari dela comitat. Ne doare inima
văzend cum acești doi harnici bărbați sunt
expuși persecuției și tirfii în o asemenea
primejdie; suntem indignați a vedē, că
earăși se manifestă ura de naționalitate.
Vinovații principali, oamenii cari au știut
la sigur sau ar fi trebuit să știe de hoția
intēplată, sunt liberi, pe când cei nevino-
vați sunt dați afară din post.

Eată chestia în ce stadiu a ajuns astăzi.

Cine-i Schweger? Toată lumea de aici
știe că protoesactorul Schweger Lajos a
fost cel mai bun și mai confidēt tovarăș
al lui *Krivány*. La chefuri cu șampanie, la
cărți au fost nedeslipiți. A fost funcționar
subaltern la comitat și numai de câțiva ani
e protoesactor, cu un salariu de peste
1200 fl. Cu toate aceste însă acest domn
astăzi e bocotan în Arad, are patru case
fumoase, are bani depeși, poartă rol mare
în societățile ungurești. Ei bine, în ce
comitat mai ajung funcționarii subalterni
la o astfel de avere și lux?

Căștigurile lui *Krivány* la loterie. În
cei cinci ani din urmă escrocul *Krivány*
a făcut cinci mari căștiguri la loterie. Toată
lumea îl admira ca un favorit al sorții.
Acum la cercetarea hărtilor din cassa
orfanală s'a dovedit, că el a dobândit cu
losurile orfanilor. Intre hărțile de valoare
erau mai multe losuri. *Krivány* are și el
câteva, ear' când dobânda vre-un los dela
orfanilor, el înlocuia cu unul de al seu.
Controlorii la scontrare numărau numai
losurile, fără a cerceta și numărul sau seria
și astfel până acum n'a putut fi descoperit.

Krivány prietinel băncilor. Se impune
întrebarea, unde a valorisat *Krivány* hărți-
le de valoare ale lui *Almay*, la ce bancă?
Afăm acum, că el a stat în relații de pre-
tinie cu diferite bănci, dar' mai ales
cu o bancă de aici „*Aradi Takarekpénztár*“,
al cărei president este vicecomitele
Szathmári Gyula. La această bancă *Krivány*

În timpul din urmă ajunsese la un post în direcția revisitoare. Ziarele de aici spun, că un prieten de al lui Krivány (De ce nu pot foile să-i spună numele? Red. Trib. Pop.) a cercetat regulat această bancă și a schimbat acele hârtii de valoare. Procedura era aceea, că de câte ori se apropia timpul scontrării cassei orfanale, acel prieten schimba din nou hârtiile și le ducea lui Krivány îndărăt. S'a întâmplat odată, că directorul băncii a fost dus la Pesta și ca mâne era să se facă scontrarea cassei orfanale. Krivány văzând primejdia a telegrafat imediat după director, care a sosit și i-a predat hârtiile încât la amăzi, când a venit scontrarea, toate erau în regulă.

Hoțul marinimos. Krivány a stat cu mână abundanță la dispoziția prietenilor sei mari și mici, ajutându-i cu parale și girându-le cambii. A iscălit cu totul cambii în valoare de peste 40.000, ear' acum băncile au abzis creditul și a improcesuat cambiile tutarilor prietenilor lui Krivány.

Și-a asigurat copiii! Precum am amintit, hoțul are 5 copii. Precum scriu foile locale, el a știut să-și asigure acești copii pe sume mari la o bancă din Budapesta. Ear' pentru-ca să nu plătiască vecinic la rate, a depus întreaga sumă recerută. Astfel copiii când vor fi de 18 ani vor ridica suma asigurării.

Risipă din belșug. Trei zile înainte de a pleca din Arad Krivány a cumpărat o căscioară cu 14.000 fl. În ziua următoare a vândut-o unui cunoscut al seu numai cu 10.000 fl., adică o pierdere de 4 mii în decurs de 24 oare. Ii da mâna!

Cheile lui Krivány. Cele 9 chei false, găsite când cu perchișia domiciliară, s'au constatat a fi făcute după cheia fostului președinte al sedrii, Schuab, care adese-ori bolnav fiind, trimitea cheia lui Krivány ca să scontraze. Poliția de aici a întreat la fabrica Wertheim, de unde i-a venit răspuns, că la fabrică n'au fost comandate cheile. Poliția din Viena a pornit cercetare în contra singuraticilor muncitori ai fabricii.

Nu în America, ci în Africa. S'a constatat, că hoțul, cu minte și aici, n'a trecut în America, ci în Africa. Nu din Hamburg, ci dintr'un port francez ar fi plecat. Din Viena sosește următoarea știre telefonică: „Ziarele de aici sunt informate, că Krivány János, defraudantul banilor orfanali din Arad, se află în Alexandria.” Pe aici se vorbește, că nu e de prima dată în Africa. În verile trecute a mai făcut dese călătorii pe acolo, ba are chiar și vilă în Alexandria, întocmită în stil fantastic oriental. Interesant e, că hoțul s'a pregătit de mult de ducă, a învățat chiar și englezește. ba a stat și în corespondență și în relații intime cu o frumoasă englezoaică din Cairo.

Soția lui Krivány a sosit dela Tușnad. Eri dimineața dela gară a mers îndată la judele de instrucție Köller János, unde a fasionat. Resultatul se ține secret. Seara a plecat deja îndărăt la Tușnad, de unde, zice-se, nu se va mai reîntoarce la Arad.

Judele de instrucție însoțit de procuror a vizitat eri cu ideamăntul toate actele și cassa wertheimiană din oficiul de casă. Au constatat în urma scrutării, că Krivány deja de 9—10 ani se îndeletnicește cu furtul acesta. Deschizând pe urmă cassetta privată a lui Krivány au găsit noue dovezi despre procedura sistematică în manipularea frauduloasă. Dela resultatul acestei cercetări a judeului de instrucție se așteaptă pentru zilele aceste incidente surprinzătoare. Se crede, că în curând vor fi deținuți mai mulți complici de-ai lui Krivány. S'au găsit mai multe scrisori compromițtoare, cari fac necesară imediata arestare a unor înalți funcționari de stat. — Între altele judele de instrucție a mai găsit o sută cincizeci de cambii în cassetta privată a lui Krivány, tot cambii de-ale prietenilor sei, pe cari le plătia ei însuși.

Abzicerea fișpanului.

Ziarelor din loc li-se depeșază din Budapesta, că comitele suprem Fábrián László va abzice de postul seu, imediat după încheierea cercetării în afacerea Krivány.

Voci de presă asupra hoției din Arad.

„Alkotmány” își intitulează primul seu de ieri: „Bács. Krivány ét Comp.”. Articolul e o flagelare vehementă a păcătoșeniilor ce bantue societatea maghiară, compusă de ovrei. „A șeptea poruncă e să nu furi”, — începe autorul articolului, — „Însă aceasta în Ungaria la domni cari defraudează nu se referă. Până acum defraudanții au fost numiți hoți, dar' în concepția liberală aceasta numire e — vătămă de onoare. Defraudarea în statul maghiar nu e urmărită din oficiu. Dacă păgubitul nu cere pedepsirea defraudantului, judecătorul nu-i are grija. Dacă Moise ar fi știut aceasta ar fi formulat a șeptea poruncă astfel: nu înșela, nu defrauda!... Astăzi la noi e lozinca liberală: defraudați, a voastră e țeara, a voastră e puterea!... Dar' vai de averea orfanilor în Ungaria. Dacă se fură, cetățenii aradani o plătesc în dare supletorie. Așa se vede e legea, că dacă cei vinovați n'au avere, să plătească cei nevinovați, de unde urmează că cetățenii din Șirfa și Pecica să plătească în dare o jumătate de milion florini, pe cari dl Krivány a binevoit a-i defrauda. Și acest Krivány a putut defrauda 10 ani de zile, sub administrația lui Tisza, Szapáry, Werkerle, Bánffy, ear' comitele și vice-comitele n'au băgat-o în seamă.”

„Pester Lloyd”, archirabinul oficios tradează îndată pe jidanul. Se folosește de acest prilej, ca să ceară grabnica întroducere a administrației de stat. Crede că administrația de stat a pune capăt desfrânelor.

„Pesti Napló” răspunde foarte potrivit la ideia administrației de stat. — ideie pe seamă chiar intensiv discutată la guvern. Eată ce serie în numărul seu de ieri: „Eată că din cazul lui Krivány porcezend, se cere din diferite părți și cu vehemență introducerea administrației de stat. Dar' bine, în Arad mai e o panamă, care s'a născut la oficiul de dare, așa dar' chiar în cadrele administrației statului. Deci eată ce le zicem acestora: „Fraților, să nu ne dăm prea mare, căci veți că se fură la stat, se fură la comitat, ear' dacă în contra acestor furturi nu găsiți alte medicamente decât schimbarea sistemului, — lasă mai bine să rămânem pe cum suntem”. „Pesti Napló” se miră, că de ce nu voește guvernul să reformeze instituția sedrii orfanale și modul de administrare a banilor orfanali.

Un publicist francez despre noi

Din penaa valorosului publicist Edmond Cramaussel, care în diferite rânduri a scris în favorul nostru în presa franceză, a apărut în „Revue de Paris”, în numărul din urmă, un important articol despre noi Români din Ungaria. Foile mughure luând aci de acest articol spun multe necuvințe la adresa autorului.

Ținem să facem cunoscut cititorilor nostri acest articol, care în esență e următorul:

Impresurată de munți înalți, Transilvania e o grădină închisă, unde nici un dușman nu poate pătrunde. Sate albe se adăpostesc la poalele colinelor. În colțul acesta tihnit se agită pasiunile cele mai spăimântătoare. Două rase dușmane se desfid, se persecută și se amenință cu moartea.

Câte odată ostilitatea asta se potolește, dar' nu trece nici odată multă vreme, ca să nu izbucnească din nou. Zgomotul ajunge până în Occident...

Lupta nu încetează între românii cari locuiesc în număr mai mare această țară și cari reprezintă elementul național, și între unguri cari sunt stăpâni, cuceritorii, și cari, stăpâni pe școală și pe funcționari, se silesc să ucidă la români spiritul antic în care amintirea trecutului scump cântă de asupra mizeriilor și a resemnărilor de față.

Poate că resemnările nu sunt de cât în aparență, zice dl Edmond Cramaussel.

Țăranul transilvănean are în firea lui un

fond de nepăsare care-l scapă de griji mari. Seara, întorcându-se acasă, zice cântecele lui melancolic ca și când ar fi trăind într-o țară liberă. Dumineca se îmbracă de muzică și de joc ca și când n'ar fi existând unguri pe pământ.

În România bisericile sunt în general sărace, în Transilvania însă se înalță temple noi în cari țărani se grămădesc, în haine brodate frumos, cucerorii și smeriți.

Ei își aleg singuri preoții. Clerul ese din popor; e poporul însuși și românul îl înbește ca pe un lucru al său, singurul ce aparține în mod absolut și-i amintește ideile naționaliste de cari nu se cade să se despartă nici-odată.

Preoții se ridică din rândurile inferioare ale națiunii. După terminarea școlii primare, fac șase ani în colegiu, apoi trei sau patru într'un institut teologic, de unde ei eualificați. Câțiva dintre tinerii clerici își termină studiile la o universitate. Cea mai mare parte însă rămân în țară și se fac institutori șiși așteaptă parochia. Când se produce o vacanță, se anunță concurs prin ziarele românești, în modul următor: „se deschide concurs pentru sarcina de preot al parohiei... Biserica dă o casă, zece hectare de pământ, zece saci de mălai și două sute de florini.”

În ziua anunțată candidații soseesc, predică sau oficiază. Pe urmă credincioșii se duc la altar șiși depun votul. Noul popă se instalează în sat, unde trăește în chipul cel mai patriarhal, în mijlocul unei familii, de obicei foarte numeroasă. Dacă soartea călăuzește pe vre un călător la parochie, își vede gazda pe inserate întorcându-se de la câmp îmbrăcat țărănește și călare pe un cal de muncă.

— Mulțumesc lui Dumnezeu că te-a îndreptat la casa mea, îți zice dându-și mâna.

Pe urmă îmbracă sutana și devine iartă preot. Nimic nu poate da o idee de respectul de care e impresurat. Țăranii cari îl ved venind de departe, să pun în gir la fața porții lui, ca să-l salute, după obicei, toți dela oaltă:

— Ne închinăm, domnule părinte.

Nici odată n'ar plăti vre-unul v'run impozit nou, ori s'ar duce la judecător, dar' să treacă mai înainte pe la parochie. Popă poate obține dela el totul, chiar să facă o revoluție...

Românul transilvănean își refugiază toate speranțele și toate aspirațiunile în aceste două instituțiuni; școala și biserică.

Fiecare român, cât de sărac, sacrifică de la cinci până la douăzeci de florini pentru școală și peste trei mii de școli particulare trăiesc astfel, luminându-l și învățându-l mai ales dulcea și scumpa limbă românească, în pașaba limbei ungurești care e oficială și totuși necunoscută.

Grație acestor școli și bisericilor, cari rămân nici odată nepopulate, românul crede că un gurul n'a învins încă, de oare ce sentimentul național subsistă și veghează.

Transilvăneanul, care urește pe opresor, repetă adesea:

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

Scopul iartă mijloacele.

II.

Era în ziua de „Vinerea-mare”, când biserică serbătorește amintirea Cuvioasei Paraschivei.

Pe hlujii păpușoiului încă necules strălucește poleiala albă a brumei. Pe hlisele arate par' c'a presărat nuș'ce înăună poasă faină de grâu. În firea întregă e resfrângere alburie. Chiar ceriul, în depărtarea văiei, bate în sur.

N'a tocat încă, dar' lumea satului prinde-a apuca pe calea bisericeii. Și de astă-dată nu numai neveste și babe trec prin umbrele ulmilor, ci și bărbați de toate virstele.

Părintele Gheorghe, la chip mai vesel, par'că ia lumină din lumina soarelui ce se ivește pe-o culme de deal.

Sfinția Sa se pornește cătră biserică pe linia cea mare a satului și, care cum îl întâlnește, cu drag își ia căciula și-i lasă înainte pas.

În fața bisericeii un pâlce de Miresmani așteaptă și grăesc; în biserică alții se închină și așteaptă.

De mult lăcașul acesta n'a văzut atâtă

pornire cucernică dela atât de multă lume...

S'ar fi minunat de așa lucru vr'un străin de satul Mireasma, care ar fi știut obiceiurile lui de mai înainte.

Eacă pe când părintele Gheorghe intra în sfântul lăcaș, o trăsură cu patru naințași cari mâncau foc de strașnici ce erau, trecea pe șosea. În dreptul bisericeii.

Vizitilul oprî în fața cărcămeii: aci era loc de odihnă.

Domnul din trăsură își îndreptă ochii spre biserică...

— Pe semne e hram pe aicia, grăi el.
— Ba nu-i hram, cucoane, luă cuvânt cinstitul jupân Leiba, cu căciula în mână și cu chitia neagră pe creștet. Dar' de când a venit în sat un popă tiner, țărani se duc la biserică toți, ca la iarmaroc.

— Hodinește caii mai mult, Ioane... zise domnul cătră vizitilul, și apucă și dumnealui calea bisericeii.

Abia putu răsbate în lăuntru și rămase locului, uimit de lucru ce nu mai văzuse:

Mai în față puțin de ușa cea mare a altarului un preot tiner, încă nelăsmăntat pentru săvîrșirea celor dumnezeiești, cânta din flaut.

Cânta negrăit de măestru, și dulce mai răsuna cântecul lui, care se sălta notă cu notă, spre bolțile înalte, cum se saltă apa undă cu undă în mersul ei la vale...

Ear' sătenii ascultau cu cea mai mare

luare aminte, și mulțumirea, din adâncuri pornită, se zugrăvia pe chipurile lor, cum de vâpăi de soare se zugrăvește zarea semină a resăritului.

Preotul s'îrși cântecul și trecu în altar, ear' apoi după o vreme, se începu dumnezeescul serviciu.

Domnul rămase până la urmă, pofditor să afle ce însemnase cântecul acela din flaut...

Preotul, de îndată ce s'îrși serviciul, se ivi lângă sfântul prestol, cuvântă sătenilor de răul omoritor al beției, — și cald, plin de crezare era graiul lui, ear' lumina pil-delor lui bătea în inimele ascultătorilor ca lumina unei făclii în fața unei icoane îmbrăcată cu aur.

Domnul lasă să se seurgă valul de lume, în care cuvântarea preotului pusesse scilipiri, și când preotul ajunse în dreptul lui, îl oprî:

— Părinte, sunt un drumeț pe aicia.

Până să mi-se odihnească sirepii am intrat în biserică și nedumerit am fost toată vremea de cântecul sfinției tale din flaut, care nu intră în rînduiala bisericească, după cât o știu și eu, ca creștin...

Rămăseseră amândoi în sfântul lăcaș.

Cântărețul din stînga stîngea luminările și numai razele soarelui trimiteau prin fereastra din fundul altarului un lung caer de lumină, care ajungea până aproape de dinșii.

— Domnule, răpuase preotul, am sosit de scurtă vreme în Mireasma și am aflat

pe săteni foarte depărtați de calea bisericeii. Încercările mele de a-i face să-și piceapă rătăcirea, erau lumină care nu poată străbate ceața. Într'o zi, cântam din flaut pe prispa locuinței mele, ca să-mi înve pe lea pentru oile rătăcite. Tot satul se fîc la poarta casei, să mă asculte. Atunci, Dumnezeu îmi vesti un gând de isbandă.

Am eșit în poartă și le-am grăit, că dacă li-e drag să mă asculte zicînd din flaut să vină la biserică: li-oiu cânta un cântec și pe urmă mi-oiu face datoria către Dumnezeu. De atunci, d-le, biserică e plină și cuvîntul meu se face răsad în inimile tuturor...

— Ești un preot deștept, părinte, — Dumnezeu îți va ține în seamă, căci nu te geaba îți va fi munca. Sunt prefectul județului... Cearcă să faci din comuna ta ceața o pildă de moralitate pentru toți altele și la mine vei afla ajutor născut din Sfinției tale.

Azi comuna Mireasma are cor. În cinci cărcime, a rămas cu una. Fiecare sătean își are boii și plugul lui.

Părintele Gheorghe e sufletul satului cu drept cuvânt apostol de propoveduire binelui și al adevărului.

Poate fi ogorul bun și primitor: mînța să fie bună și sămăntorul iscusit.

N. Kădulescu Negru.

— Ah! dacă am fi și noi liberi, de trei-
ci de ani, ca frații noștri de dincolo, unde
am fi noi azi!

O poveste ridicolă.

In tagma ziaristilor maghiari se află și
un membru al ei destul de hazliu, cam naiv,
dar bine văzut printre colegii săi, jidani și
sejidani; întâiu pentru că ambiția lui de zia-
rist nu stă în cale nici celui mai umilit dintre
colegi; al doilea, pentru că lucrează gratuit,
fără plată, deci nu face nici concurență mate-
rială nimenuia, nu ia pâinea din gura nici
unui coleg al său; al treilea: e grof neaoș,
patriot de prima ordine; al patrulea: e lu-
terător harnic, mai ales când ziarului îi tre-
buie ceva umplutură mai ușoară de mistuit.
Acest harnic și modest membru al tagmei
ziaristice maghiare este: *ifj. Bethlen Mi-
klós grof.*

Am văzut produsele străduitoarei sale
munci mai prin toate ziarele opoziționale,
dar și în unele guvernamentale; scrie despre
tot și toate, *tutti-frutti*, dar totuși are o spe-
cialitate a sa, o slăbiciune proprie: a pre-
senta neamul său ca cel mai dinastic din
lume și cel mai credincios către casa dom-
nitoare Habsburgică, dintre toate popoarele
marchiei; și încă serios o spune.

Prin urmare vă puteți închipui ce — naiv
este groful.

Ziaristul nost a comis earăș una în acest
scop mare, și anume în „*Budap. Hirlop*“
de la 17 c., sub titlul de: „*Un plan aven-
turos (Reminiscentă)*“. Ascultați așa dar pu-
țin și veți ride cu poftă:

Un compatriot al nostru care trăește în
Paris, și care a avut privilegiu de a conveni
adeseori cu gambetta în anii șaptezeci, nu
odată a povestit pretinilor săi din Ungaria,
că Gambetta n'a fost prieten al națiunii ma-
ghiare; Gambetta a dovedit (!), că națiu-
nea maghiară are simțeminte monarhice și
că e alipită către casa Habsburgilor nu nu-
mat din oportunitate; și ca atare „va fi
pedică pentru lățirea ideii republicane în
Orient.“

Și ziaristul nostru fără plată încă odată
pune în povestea „compatriotului nostru
din Paris“, în gura cuvintele, că „Gambetta
afară de aceasta mai auunța în mod des-
chis, că în inima națiunii maghiare simțim-
intele dinastice către casa Habsburgilor au
prins rădăcini adânci, simțiminte, pe cari
nici un fel de eveniment nu este în stare
a le extirpa din ea.“

Și știți cum a dovedit Gambetta această
causă a nesimpatiei sale față cu neamul
ziaristului grofesc? Povestea e lungă, dar
pe scurt eacă cum stă treaba:

După războiul austro-prusian (1867) un
comitet internațional revoluționar ținu
căderea lui Napoleon foarte apropiată, d'a-
ceia s'a preocupat cu punerea în calea unui
resbel european (Vi se face pērul măciucă,
așa?) în interesul răspândirii ideii repu-
blicane și în acest scop „trebuia să se declare
răzbel fiecărui domnitor din Europa.“

Cam asta e esența programului secret.
Gambetta a fost unul din fruntașii comite-
tului internațional. Trimisese el emisari și
agenți în toate părțile și țările, prin urmare și
printre Ungurii noștri, rămași vestiți de când
cu rebeliunea din 1848. Agentul în Ungaria
a fost un francez, a cărui mamă a fost Un-
guroică, petrecuse câțiva ani în Ungaria
și vorbea destul de bine ungurește. Prin-
tre însărcinările lui era și aceea: de a găsi
în stul politicianilor maghiari opoziționali
o personalitate potrivită, care ar lua asupra-și
de a organiza ceva atentat pe ziua încoro-
nării lui Francisc Iosif.“

Scopul acestui atentat ar fi fost a de-
monstra înaintea lumii, că națiunea maghia-
ra are simțeminte antidinastice“...

Omul de încredere și exmisul bine înțe-
lea mistic — al lui Gambetta, — cu toată iste-
țimea sa n'a isbutit nimic, raportând șefa-
lui său despre neisbutire, al cărei princi-
palul isvor este, că *națiunea maghiară este
popor monarhic, și hrănește simțeminte dinastice
pe cari este cu neputință a le stărpi din mi-
ma poporului cu ori-ce fel de mijloc, fie cât
de silitor“*...

Venind vorba și despre Kossuth, Gambetta
ar fi spus „compatriotului nostru ce locuește
în Paris“, că: „14 Aprilie 1849 (ziua de-
tronării în Dobrișin, R. Tr. P.) a fost nu-
mai o nebulie a lui Kossuth singur, în care
națiunea n'a avut nimic a face.“

Cam așa este rostul poveștii ridicole is-
codite de ziaristul grof *ifj. Bethlen Miklós*. Nu-i
așa, că e bună și de ris până te prăpădești?
Nu-i așa, că se vede ținta grofescului
ziarist, atât cea patriotică, precum și cea
personală: un pic de *streberism*. Dacă ar fi
numai puținel mai serios, groful ar putea pur-
ta titlul: *D-or Zevzec Idiotescu*, directorul poli-
tic al ziarului „*Curierul de la Poiana Ța-
pului*“. (după legea cea nouă: *Kecske —
möcskö*), mai ales dacă ar sluji fără plată.
Bietul grof cu povestea sa ridicolă!

NOUȚĂȚI

Arad, 20 Iulie n. 1889.

Intrarea legii însoțirilor. Noua
lege despre centralizarea însoțirilor
de credit și înființarea unei bănci ge-
nerale a statului, — intră în vigoare
cât mai curând. Foile din Pesta seriu,
ca demisionatul secretariu de stat
Vörös László va fi încredințat cu con-
ducerea anchetei în chestia băncii
centrale ce are a fi grabnic înfiin-
țată.

Șvabi naționaliști. Mișcarea Sași-
lor verzi e binefăcătoare și pentru
Germanii din Banat. Mai multe foi
germane provinciale din Banat au
devenit aderătoare ale germanismului.
Astfel acum „*Volksblatt*“ scrie un
articol „*Perat*“ la adresa tuturor
învățătorilor renegați și atacă mai
ales pe *Inv. Révai* (fost Reiter), care
a ținut un discurs patriotic îndemnând
pe toți învățătorii germani a se ma-
ghi-risa.

In afacerea „panamei mici“ din Arad
decurge pertractarea finală de trei săptămâni
și sunt prospecte, ca în săptămâna
viitoare să se încheie. Aflăm din zia-
rele locale, că aducerea sentinței se va a-
mâna până la toamnă, fiindcă acuzatul de
căpetenie, *Bács*, va fi supus unei observa-
țiuni medicale, dând el semne de alterație
mentală.

Scoală civilă de stat în Sighișoara. Ce-
tim în „*Gross-Kokler-Bote*“ că guvernul a
di-pus înființarea unei școale civile de stat
pentru fete în Sighișoara. Orașul Sighișoara
din comitatul *Térnavei* mari e săse-c și ro-
mânesc, ear' școala de stat e înființată pen-
tru a cuceri teren pe seama Maghiarilor.
Admoniăm pe părinții români să se ferească
de noua oficină de maghiarizare.

Congresul păcii. Dl *V A Urechie* a pri-
mit o scrisoare dela dl *Bobat*, secretarul
general al Uniunii interparlamentare, în
care acesta îi întreabă dacă e de acord, ca
în anul acesta congresul păcii, ce era să se
țină la *Lissabona*, să fie amânat în vederea
depărării prea mari. La această scrisoare
dl *Urechie*, presidentul grupului parlamen-
tar, îi răspunde într-o scrisoare publicată
în „*Drapelul*“. D sa regretă că nu se poate
ținea acest congres, care mai ales din două
puncte de vedere era necesar: pentru a
desapropa noul războiu al Spaniei și pentru
a da „*satisfacțiune morală la reclamațiunile
legitime ale naționalităților*“. Scrisoarea dlui
Urechie se încheie astfel:

„După părerea mea Uniunea interparla-
mentară era datoră mai mult de cât ori
când de a se întruni, și de a-și zice sus și
tare cuvântul său în evenimentele zilei. Ea
are datoria de a da directiva opiniunii pu-
bliche în Europa. Dar' unii din colegii noștri
cugetă almintrelea și se refuză, sub un
pretext neadmisibil, de a se întruni la *Li-
sabona*, după ce au fost acceptat buna in-
vitațiune a iubitorilor noștri colegi portugezi.
In așa împrejurări opunerea se impune.“

Mișcări antisemite în Galiția. Revoluția
antisemită a isbucnit din nou în Galiția și
anume într'un ținut unde până acum n'a
fost proclamat statariul. În comuna *Mazura*
muncitorii creștini au spart toate ferestrele

și ușile dela locuințele ovreilor. Bombarda-
rea aceasta a fost mai mare la casa rabi-
nerului. O peatră i-a frânt mâna rabineru-
lui. S'a consignat miliție.

Anuarul școalei comerciale superioare gr.
ort. române din *Brașov*, publicat de direc-
torul *Arseniu Vlaicu*, are pe anul școl.
1897/98 următorul cuprins: Câteva date
din viața școalei noastre comerciale; Perso-
nalul didactic; Materialul propus în anul
școl. 1897/98; Plan nou de învățământ;
lucrări libere din limba română; Examenul
de maturitate; Societatea de lectură; Sti-
pendiști interniști; Notițe istorice; Date sta-
tistice; Avis pentru anul viitor.

Advocat osândit pentru defraudare. Ad-
vocatul *Koós István* din *Kikinda-mare* a
fost judecat la 9 luni temniță ordinară pen-
tru defraudare.

Medic fără diplomă. În *B. dapesta* a fost
deținut individul *Tot Ödön*, pentru-că urma
praxa de medic fără a avea diplomă. Pentru
aceasta *Tot* a mai fost pedepsit în diferite
rënduri.

Educația fizică în România. Ministrul de
instrucție publică în România s'a adresat
tuturor primăriilor orașelor din regat, invi-
tându-le a lăsa loc liber fie în parcuri fie
aiurea pentru jocurile de copii. S'au intru-
dit la școale mai multe jocuri, între cari
și jocul național *oina*.

„*Gazeta Săteanului*“, revistă ilustrată,
enciclopedică, apare în *București* la 5 și
20 a fiecărei luni; costă 10 lei la an. La
numărul din urma, care conține diferiți ar-
ticoli de importanță, adauge portretul lui
Ioan Brătianu, în mărime naturală, un mare
tablou de incadrat, în oleografie. Recoman-
dăm cetitorilor această valoroasă revistă.

Tramvai electric dela Arad la Ghioroc.
Ministrul de comerț a dispus trasarea unei
căi ferate pentru tramvai electric dela *Arad*,
Micalaca, *Glogovaț*, *Măndruloș*, *Ciceriu*,
Sămbeteni la *Ghioroc*. În acest scop a es-
mis pe secretariul ministerial *Halászy László*,
ca să studieze afacerea, să inspecteze
terenul cu ajutorul espartilor din numitele
comune. Inspectarea și consultarea în
afacere se va întâmpla în 4 August în *Arad*,
ear' în 5 August în celelalte comune.

Medic român în Karlsbad. Med. Univ.
Dr. Romulus L. Crăciun, medic clinic în
spitalul univers. imp. reg. din *Viena* (Cli-
nica dlui consilier de curte *Prof. Neusser*.)
Specialist pentru morburile interne. Medic
al asociațiunii pentru îngrijirea studenților
morboși din *Viena*. Protector: *Majestatea Sa*
Împăratul etc. etc.
Ord. din 1 April—1. Octombrie dela oarele
6—9 a. m. și 3—5 p. m. în *Mühlbad-
gasse* casa „*Schwarzes Ross*“.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce su-
fer de boale de piept, de boală de apă, de
mistuire neregulată, dureri de stomac, de
reumatism, guturai, durere de ochi și alte
boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii,
se recomandă cu multă căldură medica-
mentele *Kneippiane*.

Se pot căpeta de-adreptul sau prin postă
dela farmacia dlui *Dr. Iulius Schopper* în
Oravița (*Krassó-Szörény m.*)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor)
cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui
gratis și franco din numita apotecă!

Dr. Sterie N. Ciurcu. X Pelikangasse
— Nr. 10. *Viena*. Consultațiuni cu cele-
britățile medicale și cu specialiștii dela
facultatea de medicină din *Viena*.

Din public.

Onorată redacțiune!

Subscrisul în Nrul 101 al acestui prețuit
ziar am scris, cumcă protopretorele *Kabdebo*
din *B. Ineu* prin subalternii sei a furat stea-
gul tineretului, care era sfințit și așezat în
biserica din loc — Din eroare de tipar în
foaie a stat că chiar protopretorele a furat

ear' nu subalternii. — În restinplul acesta
însă m'am convins cumcă d-sa n'a făcut
din propria volnicie, ci în urma relațiunii
făcută din partea gendarmilor, basându-se
pe dispozițiunea ministerială despre care eu
nu am avut cunoștință, nu a furat, ci a
confiscat steagul. — Aserțiunea mea că
„măne ne vor fura bani“ am scris-o sub
efectul impresiunii momentane. Toate cele
scrise de mine prin cuvântul „a furat“ le
revoc, și le rectific prin cuvântul a confis-
cat.

Cermeiu la 5/17 Iulie 1898.

Cu stimă

Dimitrie Popovici.
preot.

ULTIME ȘTIRI

Răsboiul.

Madrid 19 Iulie.

Ziarul „*Imparcial*“ vestește, că la
granița franceză *Carlistii* au înființat
un enorm depou de puști.

Bursa de mărfuri dela 20 Iulie n. 1898.

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chigr.		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chigr.		
		dela	pană		dela	pană	
G r a n							
Bănățenesc vechiu	7	—	—	76	—	—	
Grâu dela Tisa v.	76	9,70	9,75	76	—	—	
„ n.	77	9,80	9,90	77	—	—	
Grâu dela Pesta v.	76	9,70	9,75	76	—	—	
Grâu de Alba-Reg v.	76	9,70	9,75	76	—	—	
„ Bacia v.	76	—	—	76	—	—	
Grâu ung de Nord v.	75	—	—	7	—	—	
Somințe							
vechi ori nouă	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chigr.				
			dela pană				
Săcară	—	—	8,20	8,30			
Orz	de vinars de bere	—	12,—	12,50			
Ovăz	—	—	7,10	7,60			
Cucuruz (porumb)	bănăț.	—	—	—			
Meiu	de altsoiu	—	—	—			
Hrișcă	—	—	—	—			
Marf pe term.							
Grâu	Sept.-Oct.	5,88	5,20	—	—	—	
„	Mart.-Apr.	—	—	—	—	—	
Cucuruz	Mai-Iun,	5,07	5,35	—	—	—	
„	Iulie-Aug.	—	—	—	—	—	
Ovăz	Mart.-Apr.,	5,67	5,80	—	—	—	
„	Oct.	—	—	—	—	—	
Producte div.							
		Soiul	Cursul				
			dela pană				
Săm. de trif. Oleu de rap. Uns, de pore Slănină Său Prune Lictar Miere Ceară	100 chilogr.	Săm. de trif.	Lucernă ungurească roșie	27,—	29,—	—	
		Oleu de rap.	rafinat	95,50	60,—	—	
		Uns, de pore	dela Pesta dela țeară svântată afumată	59,—	60,—	—	
		Slănină	—	—	—	—	—
		Său	—	—	—	—	—
		Prune	—	—	6,25	6,40	—
Lictar	slavon, nou bănățenesc brută	—	—	—	—		
Miere	ga bină străcurată de Rosenau	—	—	—	—		
Ceară	—	—	—	—	—		

P i a ț a.

	Arad	B.-Pesta
Grâu vechi	fl. 11.—	fl. 8.85 p. toamnă
„ nou	„ 9.—	„ —
Cucuruz	„ 4.80	„ 4.36 „ Aug.
Orz	„ 7.50	„ 6.— „ Sept.
Săcară	„ 7.50	„ 6.83 „ toamnă
Ovăz	„ 7.60	„ 5.53 „

Cursul pieții din Arad.

Din 20 Iulie n. 1898.

Hartie-monetă română	Cump.	9.47	vând	9.51
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	—	58.90	—	19.—
Ruble rusești 100 a	—	526.—	—	127.—
Galbent	—	5.58	—	5.63
Napoleon-d'ori	—	9.48	—	9.58
100 Marce germane	—	58.50	—	53.80
Livre sterling	—	55.90	—	12.—

Editor: *Aurel Popovici-Barcianu*.

Redactor responsabil: *Ioan Russu Sirianu*.

Învîtare la abonament

Decșhidem prin aceasta abonament pe al III-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie :

Pe un an	fl. 10.—
Pe 1/2 an	5.—
Pe 1/4 an	2.50
Pe o lună	1.—

Pentru România și străinătate

Pe un an franci 40—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația
„TRIBUNA POPORULUI.“

Bibliografie.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“. Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

„Istoria universală“ pentru școalele secundare de Vasilie Goldiș, profesor. Volumul III. *Evul nou*. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățării: Iosif Moldovan, Nic Stefu, Iuliu Groșoreanu, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. A se cere la administrațiunea „Trib. Pop.“

„Manual de Theologia Morală“ de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „Cărților bisericești“.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul II) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decemvrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septemvrie, până la 21 Decemvrie 1857

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septemvrie până la 10 Decemvrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Liturgia Sfintului Ioan Crisostom“ culeasă, aleasă și întocmită pe baza melodiilor vechi bisericești, pentru corul școlarilor pe două voci — sopran și alt — de Nicolae Stefu, învățător în Arad. Se poate comanda dela autorul și administrațiunea foii noastre.

A apărut!!

și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“.

„JUVENILIA“

prosă și versuri de Sextil Pușcariu (264 pag. 3 ilustr.)
cu prețul de 80 cr. plus 3 porto postal.

(186) 9—10

Administrația
„TRIBUNA POPORULUI“

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente
NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.